

శ్రీ తింటులోని విషణువు

స్వామి రఘువు



హీతృస్తేతర్గాండ వెంగమాంజివైశీతము

పరిష్కర్త

ఆచార్య కె.జె. కృష్ణమూర్తి

ప్రచురణ

తిఱము తిఱపుత్తిదివసంగములు

తిఱపుత్తి



Sriyavas.ttd

శ్రీరమా ప్రలిణయము

బ్రిఫింగ్ కావ్యము

మాతృశ్రీ తలగొండ వెంగమాంబ ప్రణితము

సాధారణ సంపాదకుడు :

బి.యస్. రెడ్డి (భూమిన్)

సంచాలకుడు, తి.తి.దే. “శ్వేత”, తిరుపతి



పరిష్కర : అచార్య కె.జె. కృష్ణమూర్తి
తరిగొండ వెంగమాంబ వాజ్యయ ప్రాజెక్ట్
తి.తి.దే. “శ్వేత” తిరుపతి

ప్రచురణ

కార్యనిర్వహణాధికారి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి

2007

SRI RAMA PARINAYAMU
(DVIPADA KAVYAMU)
MATRŚRĪ TARIGONDA VENGMAMBA

Edited by

Prof. K.J. Krishnamoorthy

Tarigonda Ven̄gamāmba Vā̄maya Project

"SVETA", T.T.D., TIRUPATI.

TTD "SVETA" Religious Publications Series No : 3

© All Rights Reserved

First Edition: 2007

Copies : 5000

Cover Design : **P. Srinivas**

Published by

A.P.V.N. SARMA, I.A.S.,

Executive Officer,

Tirumala Tirupati Devasthanams,

TIRUPATI - 517 507

DTP & Printed at

Sri Parasarya Press

Sri Vyasarāmam

Ph: 08578-287528

ముందుమూటు

కలియుగదైవంగా ప్రశ్నిగాంచిన వేంకటరమణుని భక్తవరంపరలో ఒక్కొక్కరిది ఒక విశిష్టత. ఈ విశిష్టత ఆ యూ భక్తులు శ్రీవారిని ఆరాధించటంలో అవలంబించిన మార్గాలవల్ల మనకు వెల్లడవుతూవుంటుంది. ‘శ్రీవేంకటాచల మాహోత్సుం’ వంటి సరస కావ్యాలను స్వామికి సమర్పించి తరించిన తరిగొండ వెంగమాంబ ఆ దేవ దేవుని భక్తబృందంలో అగ్రగణ్యమైన కవయిత్రీశిరోమణి!

ఈ ‘కవితాతపస్సని’ తిరుమల క్షేత్రంలో తపోవనం లాంటి ఒక తులసీ బృందావనాన్ని నెలకొల్పింది. ఆ ‘బృందావనం’లో రాజయోగసాధనతో పాటు, వాజ్ఞాయ తపస్స కావిస్తూ శ్రీనివాసునకు అంకితంగా అనేక కృతులను వెలువరించింది.

ఈ మహాకవయిత్రి రచించిన పదునెనిమిది కృతుల్లో చాలా భాగం అముద్రితంగా, సాహితీపరులకు అందుబాటులో లేనివిగా అజ్ఞాతంగా ఉంటున్నాయి. తిరుమలేశునికి మిాదుకట్టి అవతరించిన ఈ రచనల నన్నిటిని ప్రచురించవలసిన ఆవశ్యకతను గుర్తించి తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ఈ కవయిత్రి పేరట ఒక గ్రంథ పరిపురణ ప్రాజెక్టును నెలకొల్పింది. ఈ ప్రాజెక్టు నిర్వహణ బాధ్యతలను తి.తి.దే. “శ్వేత” సంస్థ సంచాలకులయిన శ్రీ ‘భూమన్’ గారికి అప్పగించింది.

ఉద్యమస్వార్థి మేళవించిన ఉత్సాహపూరితులయిన “శ్వేత” సంచాలకులు శ్రీ ‘భూమన్’ గారు ఇటీవలే ఈ కవయిత్రి సారస్వతంమై ఒక జాతీయ సాహితీ సదస్సును విజయవంతంగా నిర్వహించటమే కాక, ఈ కవయిత్రి రచనల యందలి వేర్చేరు గీతాలకు ఆడియో సీ.డి.లను తగిన గాయనీ గాయకులచే తయారు చేయస్తుండటం మిగుల ముదావహమయిన విషయం.

హరికీర్తనాచార్యుడైన తాళ్ళపాక అన్నమాచార్యుల జయంతి ఉత్సవాల లాగానే, ఈ కవయిత్రి యొక్క సాహితీ సమారాధనోత్సవాలను ఈమె జన్మదినమైన సృసింహాని జయంతి సందర్భంగా ప్రతి సంవత్సరం నిర్వహించడానికికూడా

తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానం నిశ్చయించింది. ఇందులకు అనుగుణంగా మే 1వ తేదీన జరుపబోయే వెంగమాంబ జయంతి ఉత్సవ సందర్భంలో ఆవిష్కరించే నిమిత్తంగా ఈ క్రింది ప్రచురణలను చేపట్టి సిద్ధంచేస్తావుండటం ఆహ్వానదాయకంగా ఉంది.

1. తరిగొండ స్వసింహాశతకము
2. శ్రీవేంకటేశ్వర కృష్ణమంజరి (స్తుతి కావ్యము)
3. రఘూ పరిణయము (ద్విపద కావ్యము)
4. బాలకృష్ణ నాటకము (యక్కగానము)
5. చెంచు నాటకము (యక్కగానము)
6. భక్తిగీత సుధాలహారి (వెంగమాంబ యక్కగానాల్లోని 108 గేయాల సంకలనం)
7. అష్టాంగయోగ సారము (పద్యకావ్యము)

ఈ ప్రచురణలన్నీ సహ్యదయ సాహితీ లోకాన్ని అలరింపజేయగలవని ఆశిస్తున్నాను.

ఇలాగే ఈ భక్త కవయిత్రియొక్క రచనలన్నీ శ్రీనివాసుని దివ్యానుగ్రహ విశేషంచేత అచిరకాలుంలోనే చక్కని పీరికలతో గూడిన సుపరిష్కృత రూపాలతో వెలుగుచూడగలవని ఆకాంక్షిస్తున్నాను.

తిరుపతి

ఎ.పి.వి.ఎన్. శర్మ

28, మార్చి 2007

శ్రీకార్యనిర్వహణాధికారివర్యులు

తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానములు.

మున్సిపాలిటీ

తెలుగులో అన్నమయ్య తరువాత రాశిలోనూ, వానిలోనూ విష్ణు సాహిత్యాన్ని విరివిగా అందించిన మహాకవయిత్రి మాతృత్రీ తరిగొండ వెంగమాంబ. వెంగమాంబ ‘తెలుగు మీరా’గా సుప్రసిద్ధరాలై, పోతనతో సాచియైన భక్తకవయిత్రిగా ప్రస్తుతింపబడింది.

శ్రీనివాసుష్టి రసరమ్యములైన కావ్యకుసుమాలతో పూజించి తరించిన సుమథుర సారస్వతమూర్తి తరిగొండ వెంగమాంబ. ఈ కవయిత్రి రచనలు శ్రీవేంకటేశ్వరుని సాహితీ మందిరంలో వెలిగించిన ఆఖండ దీపాలు. ఆ దీప కళికల కాంతులు ఈనాచికీ నిరంతరం ఆ తిరుమలేశుని దివ్య వైభవాన్ని అక్షరంగా ప్రకాశింపజేస్తున్నాయి.

తిరుపతికి పశ్చిమాన 100 కి.మి. దూరంలో తరిగొండ గ్రామంలో ప్రభవించి, మథురకవితా సుధాధారలతో శ్రీ వేంకటేశుని ఆభిషేఖించి తరించిన తెలుగు కవయిత్రి, అభిలాంద్ర జనయిత్రి తరిగొండ వెంగమాంబ.

సాంఘిక దురాచారాలపై సమరం ప్రకటించి, బాల వితంతువులపై ఆ నాడు జరిగే అన్యాయాలను ప్రతిఫలించి - తనకోసం కాదు - తనవంటి అభాగినులపై సంప్రదాయం పేరట జరిగే అమానుష కృత్యాలను ఎదిరించి, తిరుగుబాటు బాపుటా ఎగురవేసిన విష్ణవవనిత వెంగమాంబ.

అనేకానేక ప్రక్రియలలో శతకాలు, యక్కగానాలు, ధ్వంసాలు, తత్త్వ సంబంధమయిన రచనలు, త్రుతి, లయ సమన్వితములైన వేదాంతగీతాలు వెలయించటమేగాక, శ్రీ వేంకటాచలమాహాత్ముంపంటి బృహత్కావ్యములను రచించిన విదుషీమణి వెంగమాంబ.

శ్రీతరిగొండ వెంగమాంబ విశిష్ట వ్యక్తిత్వాన్ని పసిగట్టిన తిరుపతి దేవస్థానం కార్యనిర్వహణాధికారి, గౌరవనీయులు, సంస్కృత శ్రీ ఏ.పి.వి.యన్. శర్మ గారు ఈ కవయిత్రి రచనలను పరిషురించి, ప్రచురించుటకుగాను

‘తరిగొండ వెంగమాంబ వాజ్యయప్రాజెక్టు’ను ఏర్పరచి అందుకు పరిష్కరగా శ్రీ కె.జె.కృష్ణమూర్తిగారిని నియమించినారు. ఆ ప్రాజెక్టు “స్వేత” అధ్వర్యంలో హనిచేసేట్లుగా ఆదేశించినారు. స్వయం సాహితీప్రియుణ్ణి అయిన నాకు తరిగొండ వెంగమాంబను గురించి తెలుసుకునే అవకాశం ఈ రకంగా కలిగింది. వెంటనే ఆమె సాహిత్యంమీద రెండు రోజులు జాతీయ సాహితీసంస్థ నిర్వహించటం, అనంతరం పుస్తక ముద్రణతో పాటు, ఆమె పాటలకు బాణీలు కూర్చించి, ఆడియో సి.డి.లుగా విడుదల చేయటానికి పూనుకున్నాను. తిరుమల-తిరుపతి దేవస్థానముల చరిత్రలో మొట్టమొదటటి సారిగా ఆమె జన్మదినం సందర్భంగా రెండు రోజులపాటు సంగీత, సాహిత్య కార్యక్రమాలు నిర్వహించతలపెట్టినాను. అటి త్వరలో అన్ని పుస్తకాల ముద్రణ, పాటల ఆడియో సి.డి.ల విడుదల పూర్తి చేయులనే పట్టుదలతో ఉన్నాము.

ఈ బృహత్ కార్యక్రమము సఫలీకృతం కావటానికి పూర్తి కారకులు శ్రీ వి.పి.వి.యన్.శర్మగారు; మా ప్రియతమ కార్యనిర్వహణాధికారి. వారికి తెలుగు సాహితీ, సంగీత ప్రియుల పక్కాన ధన్యవాదాలు.

బి.యస్.రెడ్డి
సంచాలకులు

“స్వేత”

పీతిక

1. కథా సంగ్రహం:

శ్రీమన్మారాయణుడు యోగనిద్రలో ఉండగా, బ్రహ్మదిదేవతలు వెళ్లి, ప్రార్థిస్తారు. విష్ణువు మేలుకాంచి, ‘వారలు వచ్చిన కారణమే’మని అడుగుతాడు. ‘మిమ్ములను పతిగా పడయదలంచి తపస్సు గావించి, అవతరించిన జలరాజిషట్టిని పరిణయమాడవలసిందని వాళ్లు అభ్యర్థిస్తారు.

వారల కోరికను అనుసరించి విష్ణువు వేంకటాద్రిపై వేంకటేశ్వరు డనే పేర నెలకొంటాడు; తదనంతరం లగ్గుం నిశ్చయించుకొని వచ్చేందుకు బ్రహ్మదులను క్షీరసాగరునివద్దకు పంపిస్తాడు. సముద్రుడు సంతోషంతో సుముహూర్తాన్ని నిశ్చయించి, సమూనపూర్వకంగా వాళ్లను సాగనంపుతాడు.

అనంతరం శ్రీ వేంకటేశ్వరుడు గరుడవాహనాన్ని అధిరోహించి, సపరివారంగా సముద్రుని చెంతకు వేంచేస్తాడు. వరపూజ, పేరంటములు, మంగళస్నానం, స్నాతకప్రతం, కాశీయాత్ర - అయిన పిమ్మట, కశ్యపుని ఆధ్వర్యంలో కల్యాణవేదికమింద రఘుదేవి వేంకటేశ్వరులకు ఎంతో వైభవంగా వివాహం జరుగుతుంది. నాల్గవనాటి రాత్రి బువ్వుంబంతి. భోజనానంతరం పెండ్లికొడుకు బంగారు కలశాన్ని దొంగిలించి వేత్తాక విడిదిని చేరుకుంటాడు. పెండ్లికూతురు వచ్చి, పూజించి ప్రార్థింపగా ఆయన అలుక మానుకుంటాడు.

వేంకటేశ్వరుడు అత్తమామలను, బంధువులను వేంకటాద్రికి అహ్వానిస్తాడు. తిరుమలలో విందులు, వినోదాలు పూర్తియైన పిదప, సాగరుడు వకుళాదేవియైక్క అభిప్రాయానుసారం కూతురును అల్లుని యింటిలోనే విడిచి, సకుటుంబంగా తన నివాసానికి తరలిపోతాడు. శ్రీ వేంకటరఘుణు రఘుసతిని అలమేల్చుంగ ఆనే అభిధానంతో తన వక్షఃస్థలంపై ధరించి సలలిత లీలలతో ఆనందనిలయంలో సుఖిస్తావుంటాడు.

2. ఆధారం:

శ్రీమన్‌న్యారాయణుడు నముద్రుని కూతురైన లక్ష్మీదేవిని పరిణయమాడిన ఇతివృత్తం భాగవతం ఆష్టమస్వరూపంథంలో ఉంది. దేవతలు, రాక్షసులు అమృతం నిమిత్తమై క్రీరసాగురాన్ని మథిస్తూవుండగా ఆవిర్భవించిన ఆదిలక్ష్మీ శ్రీమహావిష్ణువును స్వయంగా పరించినట్లు అందులో చెప్పబడివుంది. వెంగమాంబ ఆ షతిష్టాన్ని స్వీకరింపక, విష్ణువు లక్ష్మీని వివాహమైన శౌరాణిక సత్యాన్ని మాత్రమే అందుండి స్వీకరించి, దానిని వేంకటాచల మాసోత్స్వంతర్థత భవిష్యోత్తరపురాణ భాగమందలి పద్మావతీ వేంకటేశ్వర కల్యాణగాథయొక్క చాయలలో పరికల్పించింది. ఈ ద్విపద కావ్యమందలి కల్పనలలో శ్రీమహావిష్ణుని అవతారమేయైన శ్రీనివాసుడు వరుడయి ఉండటం - అనేది అత్యంత ప్రధానమైనది. ఈ మార్పు ద్వారా కవయిత్రి తన యిష్టదైవమైన వేంకటేశ్వరుని కల్యాణాన్ని మనోజ్ఞంగా వర్ణించి తనిసింది.

3. పాత్ర చిత్రణ:

కేవలం నాలుగువందల ద్విపదలలో రచింపబడిన లఘుకృతియైనా, ఈ కమనీయ కావ్యంలో పాత్రల బాహుళ్యం చోటు చేసికొని వుండటం ఇందలి విశిష్టత. ఈ కావ్యకథాగమనానికి కారణాలుగా వెలసివున్న పాత్రల్లో బ్రహ్మాది దేవతలు, వధూవరులయిన రమా వేంకటేశ్వరులు, కన్యాదాత యగు సాగరుడు, ప్రముఖ బంధువులయిన పార్వతీ పరమేశ్వరులు, వరుని పెంపుడు తల్లియైన వకుళమాలికాదేవి ముఖ్యమైనవారు. పరిమితిలో చిన్నదైనా, ఈ కృతిలో - అల్పాక్షరముల అనలాపురచనగా - ఆ యా పాత్రల స్వరూప, స్వభావాలను సున్సుష్టరేఖలతో ఆవిష్కరించటంలో ఈ కవయిత్రి పాటించిన పద్ధతు లిఖి:

i) దివ్యపాత్రములకు అదివ్యాలైన (మనుష్యోచితాలైన) భావాలను మురిపంగా ఆరోపింపజేయటం.

ii) ప్రతిపాత్రయొక్క స్వరూప, స్వభావాలను వారి పలుకుల ద్వారాను, చేష్టల మూలంగాను సమున్నీలింపజేయటం.

ఇందుకు ఒకటి, రెండు ఉదాహరణలు: అ) పెండ్లియైన అనంతరం సాగిన బువ్వంబంతిలో పరమశివుడు వరుళ్ళి పరిహసింపగా, పార్వతీదేవి వరుళ్ళి (వేంకటరమణున్ని) సమర్థిస్తూ, వధువును మేలమాడుతుంది. ఆ సన్నివేశంలో సాగిన ఆ ఆదిమ దంపతుల మనోజ్ఞసంభాషణ తిలకింప దగివుంది (చూ. 448-461 పంక్తులు).

తన సోదరుడైన శ్రీవేంకటేశ్వరుళ్ళి పరిహసిస్తావున్న భర్తయొక్క అభిప్రాయాన్ని ‘స్వామీ! మా జలజాక్షు సంపద తెలిసికూడా, ఈ మాడ్చి మిారంటే ఏమి చెప్పుదును?’ - అని సుకుమారంగా నిరాకరించిన ఆ పరమేశ్వరియొక్క పలుల్లో వెల్లడాతున్న వినయపురస్ఫురమైన సంయమనం ఆమెయొక్క ఉత్తమగృహిణీత్వాన్ని చక్కగా చాటుతూవుంది. అలాగే, తన చెల్లెలైన రమాదేవిని మేలమాడినందుకు శంకరుడు తెచ్చిపెట్టుకొన్న కోపంతో నవ్వటాలకు పార్వతిని ‘చెంప లదరవేస్తాను’ - అని అనటంలో వ్యక్తమాతూ వున్న ఆప్యాయత సహృదయ హృదయైకవేద్యం. పై పంక్తుల్లో పార్వతీ పరమేశ్వరులు బంధు ప్రియత్వం, అన్యోన్యత, లోకానుభవం - మొదలైన మానవోచిత గుణాలు గల ఉత్తమ దంపతులుగా చిత్రింపబడినారు!

ఆ) గంగ, యమున - మొదలయిన సముద్రుని పత్యులు వధువును వరుని విడిదికి పిలుచుకొని వెళ్లి, ఆమెచేత వేంకటేశ్వరుళ్ళి పిలిపించే సన్నివేశం మత్తియొక మంజులోదాహరణ:

“విహితంబుగా నాది విష్ణుదేవునకు - రహిని సర్వోపచారములు చేయించి,
‘పిలుపు నీ పతి’నని ప్రేరేపండాను - కిలికించితాపాంగ కించిదానమిత
యగుచు నాయకుని మో మల్లనుఁ జూచి - వగంగుల్చు బిలిచె నష్టానిత యిట్లనుచు”

540-545 పంక్తులు

నూత్నవధువగుటవల్ల రమాదేవి లజ్జావతి; ఐనా పతియెడల ప్రేమ,
గౌరవాలు కలదవటంచేత ఆయన్ను చూడాలనే ఇచ్చ కలది. ఈ లజ్జా, ప్రేమ,
గౌరవ భావాలు మూడూ ముప్పొరి గొన్న హృదయంతో ఆయనను ఆహ్వానిస్తూవున్న
నాయికయొక్క ముగ్గమోహన వినమిత వదనసొందర్యోన్ని, ఆ పులుకుతేసెలతల్లి
పటుకరించటంలోని సొబగునూ పెంగమాంబ “కిలికించితాపాంగ కించిదానమిత
యగుచు, నాయకుని మో మల్లనుఁ జూచి, వగంగుల్చు బిలిచె”- అని కేవలం
రెండున్నర ద్విపద పంక్తుల్లో స్వాళ్ళతర్లింపజేసేంది! ‘అల్పాక్షరముల అనల్పాద్రఘన’
కు ఇది యొక చక్కని ఉదాహర్ణతి! ఈ తీరుగా ఈ కావ్యంలోని పాత్రలు అన్ని
స్నేతపూర్వాఖాపలతో, సుస్పష్టరేభలతో విలసిల్లతున్నాయి.

4. సంభాషణలు:

ఈ లఘుక్కటి సరసములూ, ఆహోదకరములూ అయిన సంభాషణ
లకు ఉనికిపట్టె విలసిల్లతూవుంది.. “బువ్వంబంతి ఘుట్టం” ఇందుకు
ప్రకృష్టమైన ఉదాహరణ. ఈ ఘుట్టంలో శంకరుడు పెండ్లి కుమారుణ్ణి,
ఆ పెండ్లికొడుకు శంకరుణ్ణి, పార్వతి పెండ్లికూతురును, యమున పార్వతిని,
పార్వతి యమునను, శంకరుడు పార్వతిదేవిని - భోజనవేళ చమత్కా
రోక్కులతో పరస్పరం పరిహసించటం మిగుల సుకుమారంగా, సముచితంగా
సాగింది. మొత్తం కావ్యంలో మూడవవంతు (ఇంచుమించు నూటనలువది
ద్విపదలు)గా విస్తరించివున్న ఈ రమణీయ ఘుట్టంనుండి ఈ క్రింది
సన్వీచేశాలు ముఖ్యంగా పరికింపదగివున్నాయి:

i). బుహ్వంబంతిలో శివుడు తన భుక్తశేషాన్ని వేంకటేశ్వరుని పళ్ళెరంలో వేసినప్పుడు ఆ యిద్దరిక్కి సాగిన సరస సంభాషణ ఒక కమనీయాదాహృతి. (చూ. 322-345 పంక్తులు).

ii). పార్వతీదేవి పెండ్లికూతురును పరియాచకమాడే సన్నివేశం రమణీయమైన ఉదాహరణ. (చూ. 350-388 పంక్తులు).

పైని పేర్కొన్న సంభాషణలేగాక, ఈ ద్విపద కృతిలో మతి కొందరి మనోజ్ఞ భాషణలు కూడా వున్నాయి. వాటిలో బ్రిహమ్మదులు - శ్రీమన్నారా యఱడు, సముద్రుడు-బ్రిహమ్మది దేవతలు- వీళ్ల పరస్పర సంభాషణలు, రమాసతి, వేంకటరమణుడు, వక్కాదేవి, సముద్రుడు- మొదలైన పాత్రలు ఆ యా సందర్భాల్లో పల్చిన పలుక్కలు- ఇత్యాదులు ముఖ్యమైనవి. వీటన్నింటివల్ల ఈ కావ్యం మొదటినుండి చివరిదాకా నాటకీయతా గుణమహితమై పరితల, శ్రేతల మనోవీఘుల్లో ఒక చక్కని చలనచిత్రంలాగా భాసిల్లతుంది.

5. వర్ణనలు:

ఈ కావ్యంలోని కొలది వర్ణనల్లో ప్రధానంగా పేర్కొనుదగినది రఘూ వేంకటేశ్వరుల కల్యాణం. ఇది ఇంచుమించు నలువది ద్విపదల్లో సంగ్రహంగా, సముచితంగా వర్ణింపబడివుంది. (చూ. 179-227 పంక్తులు). ఈ వర్ణనలో పేరంటంపిలుపులు, పెండ్లి ఏర్పాట్లు, వుణ్ణమాచనం, సెన్నాతకప్రతం, కాశీయాత్ర, కన్యాదానం, పాణిగ్రహణం, మంగళసూత్ర ధారణ, తలంబ్రాలు, లాజవోహరులు- మొదలయిన వివాహంగాలు అన్నీ నాణ్యంగా, నాజూకుగా, తెనుగుదనం ఉట్టిపడేలాగున వర్ణింపబడి వున్నాయి.

దీని తరువాతిది బుహ్వంబంతివర్షన. ఇది ఇంతకు ముందు తెల్పిన రీతిగా ఈ కృతిలో మూడవవంతుకు విస్తరించివుంది. ఇందువల్లనే ఈ పరిణయ కావ్యానికి “వేంకటేశ్వరుల బుహ్వంబంతి” - అనే నామాంతరం కూడ ప్రచారంపొందింది. ఈ ప్రచారం ఈ వర్షనకు గల ప్రాశస్త్రాన్ని చాటుతూవున్నది. మచ్చుకుగా ఈ బుహ్వంబంతి వర్షనలోని దశావతారవర్షన -శంకరుడు పెండ్లికుమారుణ్ణి మేలమాడే నెపంతో ఆయనయొక్క పది అవతారాలను పేర్కొన్న సన్నిఖేశం-ముఖ్యంగా పరికింపదగివుంది. (చూ. 256-282 పంక్తులు).

అసలు, ఈ కావ్యం అంతా నాయకుడయిన శ్రీవేంకటేశ్వరుని అభ్యదయాన్ని ఆహ్లాదకరంగా వర్ణిస్తావుండటం ద్వారా నాయకాభ్యదయ వర్షనాత్మకమై, ఈ కవయిత్రియొక్క వర్షనా వైపుణ్యాన్ని విశిష్టంగా ప్రకటిస్తాన్నది.

6. మత్తొక విశేషం:

వెంగమాంబ ఈ కావ్యాన్ని తిరుమల క్షేత్రంలోని తాళ్లపాకవారి యింటి ప్రక్కన చేరిన అనంతరం రచించింది. కవయిత్రి దీనిని “పెండ్లిపాట”గా ద్విపద భాగవతంయొక్క అవతారికలో పేర్కొన్నది. ఈ రీతిగా కమనీయమైన శైలిలో స్వామివారి కల్యాణాన్ని “పెండ్లిపాట”గా రచించటంలో ఈ కవయిత్రికి తాళ్లపాక తిమ్మక్క (తిరుమలాంబ) రచించిన “సుభద్రా కల్యాణము” ప్రేరణను ప్రసాదించిందని అందులోని ఈ క్రింది పంక్తులు సాక్ష్యమిస్తున్నాయి.

“అవనిలో తాళ్లపాకన్నయ్యగారి - తరుణి తిమ్మక చెప్పే తాను సుభద్ర కల్యాణమను పాట కడుమంచి తేట - పలుకుల, నీ పాట పాడినా, విన్న శ్రీహరి వారికి చేరువైయుండు” - సుభద్రా కల్యాణము, 54వ పుట.

తిమ్మక్క తన కృతిని “సుభద్రకల్యణమను పాట”- అన్నట్లీ వెంగమాంబ తనకావ్యాన్ని “రమా పరిణయంబను పెండ్లిపాట” అని పేరొన్నది.

పై రీతిగా ఈ కవయిత్రి తాళపాక తిమ్మక్క రచించిన సుభద్రా కల్యణ మనే “కల్యణపుపాట”చే స్వార్థిని పొంది ఈ రమాపరిణయమనే “పెండ్లి పాట”ను స్యాజించినా, కమనీయకథాకల్పనచేతను, దేశీయ సంప్రదాయాలను సొంపుగా ప్రతిపాదించటంచేతను, చక్కని పలుకుబళ్ళతో విలసిల్లే మనోహరమైన శైలివిశేషం చేతను అంధ్రసారస్వతంలో వెలసివున్న వివిధ పరిణయకావ్యాల్లో ఈ కృతి విశిష్టమై, స్వతంత్రమై, చక్కని స్వత్యరూపకంగా తీర్చి దిద్దుటానికి అనుకూలించే చతురప్రశోభి (Symmetrical) యైన సుందరాకృతితో రాణిస్తూవుంది.

7. పరిష్కరణ:

ఈ ద్విపదకావ్యం పండిత ప్రభాకరులు కీ.శే. వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారిచే “శ్రీవేంకటేశ్వర లఘుకృతులు” అనే స్తుత్యాత్మక సంకలన గ్రంథంలో చేర్చబడి తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానములవారి శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్య పరిశోధనశాల ద్వారా 1948లో ప్రచురింపబడింది.

ఇందులో చేర్చబడిన రమాపరిణయ కావ్యాన్ని పరిష్కరించడంలో వేటూరి వారికి ఆధారం R.No. 1057 (Paper)- అనే సంఖ్యగల ప్రాతప్రతి. ఈ ప్రాతప్రతి మదరాసు ప్రభుత్వ ప్రాచ్యలిఫిత గ్రంథాలయంలో ఉండింది. ఈ R.No. 1057 (Paper) ప్రాతప్రతికి మూలమైన ప్రాతప్రతి కీ.శే. మానవల్లి రామకృష్ణకవిగారి వద్ద ఉండింది. ఈ మూలప్రాత ప్రతియొక్క ప్రాయస్కాడు గరించిమిట్ట గంగాధరపు. ఈయన తరిగొండ వెంగమాంబకు మునిమనుమడు. ఆమెకు దత్తుతో చేరిన దౌహిత్రుల

సంతతికి చెందినవాడు. ఈ మూలప్రతిని ఆతడు క్రీ. 1897 అక్టోబరు 31వ తేదీన ప్రాసియున్నాడు. మానవల్లివారు సేకరించుకొనియుండిన ఈ మూలప్రతిని చూచి మదరాను ప్రభుత్వ ప్రాచ్యవిభిత గ్రంథాలయంలోని లేఖకులు 1935-36 ప్రాంతంలో R.No. 1057 (Paper)-అనే సంఖ్యగల ప్రాతప్రతిని తయారుచేసి యున్నారు.

పైన పేర్కొన్నవిధంగా ప్రభాకరశాస్త్రిగారిచే సమకూర్చబడి Sri Venkateswara Oriental Series No.16 గా 1948లో తొలుత ప్రచురింపబడ్డ “శ్రీవేంకటేశ్వర లఘుకృతులు” అనే సంకలన గ్రంథం తరువాత పెక్కమారులు పునర్చుద్రణలు పొందుతూవచ్చింది. అయితే, అందులో చోటుచేసికొన్న అచ్చుతప్పులు, తదితర దోషాలు సవరణకు నోచుకోకుండానే యథాతథంగా ముద్రింపబడుతూ వచ్చింది.

తరిగొండ వెంగమాంబ రచనల్లో ఒకటిన ఈ కావ్యం ప్రత్యేకంగా ప్రచురితం కావటం ఇదే ప్రథమం. అందువల్ల ఈ పరిష్కరణంలో 1948 నాటి తొలిముద్రణ ప్రతిని R.No. 1057 (Paper) సంఖ్యగల ప్రాతప్రతితో మరల సరిపోల్చి పరిశీలించి, ఇందులో సముచితములైన సవరణలు చేయటం జరిగింది. ఈ పరిష్కరణలో ఆవశ్యకమైన ఆ యా విరామ చిహ్నాలను, అలాగే నూతనంగా కొన్ని ఉపశీర్షికలను (Sub headings) చేర్చటం జరిగింది. అట్లే, ఈ కృతియందలి ద్విపదవంక్తులకు పరిశోధకుల సౌకర్యార్థమై పదేసి పంక్తుల చొప్పున సంఖ్యానిద్దేశంకూడ చెయ్యబడింది.

తి.తి.దే. “శ్వేత” సంస్కృతక్షాన ప్రచురితమౌతూవున్న ఈ రమణీయ ద్విపదకావ్యం రసజ్ఞాలకు ఆహోదాన్ని ప్రసాదించ గలదని ఆశయము.



తిరుపతి ఉత్సవాల్లో మాతృత్వ తరిగొండ వెంగమాంబ సారస్వతాన్నిగూర్చి ఉపస్థిసించే సదవకాశాన్ని కల్పించటం ద్వారా ఈ వాజ్ఞయ పరిష్కరణ ప్రాజెక్టుకు మూలవిరాట్టుగా అంకురార్పణ కావించిన సహృదయవతంసులు తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన పాలకమండలి అధ్యక్షవర్యులు శ్రీ భూమన కరుణాకరరెడ్డి మహాదయులకు, తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన పాలకమండలి సభ్యులెల్లరకు నా అనేక హర్షిక ధన్యవాదములు.

మాతృత్వ తరిగొండ వెంగమాంబ వాజ్ఞయ పరిష్కరణ ప్రాజెక్టు రూపొందటంలో మూలకారణాలయిన సహృదయవతంసులు తిరుమల తిరుపతి దేవస్థాన శ్రీకార్యనిర్వహణాధికారివర్యులు, సుగృహీతనామధేయులు శ్రీ ఎ.పి.వి.ఎన్. శర్మ, ఐ.ఎ.యస్., మహాదయులకు నా అనేక హర్షిక ధన్యవాదములు.

తిరుమలలో సంయుక్త కార్యనిర్వహణాధికారి శ్రీ జి. బలరామయ్య, ఐ.ఎ.యస్., గారు, తిరుపతిలో సంయుక్తకార్యనిర్వహణాధికారి శ్రీఎన్.శ్రీకాంత్, ఐ.ఎ.యస్., గారు - ఈ ఉన్నతాధికారు లిరువురకు నా అనేక హర్షిక ధన్యవాదములు.

మాతృత్వ తరిగొండ వెంగమాంబ వాజ్ఞయ పరిష్కరణ ప్రాజెక్టుయొక్క సర్వతోముఖమైన వికాసానికి తమ ఉద్యమస్వార్థిని ప్రసాదించి, ఉత్సాహం, ప్రభుత్వం పూరితమైన దక్కతతో ముందుకు నడిపిస్తువున్న తి.తి.దే. “శ్వేత” సంస్థ సంచాలకులు, సహృదయవతంసులు, “భూమన్”గా సుగృహీత నామధేయులయిన శ్రీ భూమన్ సుబ్రహ్మణ్యంరెడ్డి మహాదయులకు నా అనేక హర్షిక ధన్యవాదములు.

తి.తి.దే. శేరనంబంధాధికారివర్యులు సరసహృదయులు శ్రీయుతులు కె.రామ్ పుల్లారెడ్డిగారికి నా అనేక హర్షిక కృతజ్ఞతాభివాదములు.

టి.టి.డి. “శ్వేత” కెంద్రగ్రంథాలయం లైబ్రెరియన్ సోదరిమణి శ్రీమతి ఎన్. లీలావతిగారికి, వారి సహాయాద్యోగులయిన మిత్రబృంద మందరికీ-

“శ్వేత” సంస్థ కార్యాలయం సూపరిండెంట్ శ్రీ వి. దామోదరం గారికి, వారి సహాద్యోగిబృందమందరికీ, మిత్రుడు శ్రీ జి. సురేష్కుమార్ (యు.డి.సి) గారికి-

“శ్వేత” సంస్థ కో-ఆర్డినేటర్స్ శ్రీ పి. రమణారెడ్డిగారికి, మిత్రుడు డా॥ యన్.యన్. బాలాజీరావుగారికి, తదితర మిత్రులందరకూ-

నా అనేక హర్షిక కృతజ్ఞతాభినందనములు.

శ్రీవేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయ ప్రాచ్యపరిశోధనసంస్థ డైరెక్టర్ ఆచార్య వి. వేంకటరమణారెడ్డిగారికి, వారి సహాద్యోగులకు అనేక హర్షిక కృతజ్ఞతాభి నందనములు.

ఈ పుస్తకమును ముచ్చటగా ముద్రించిన శ్రీవ్యాసాత్మకము (ఎర్చేడు) శ్రీపారాశర్య ముద్రణాలయము వారికి నా హర్షిక కృతజ్ఞతాభినందనములు.

మాతృశ్రీ తరిగొండవెంగమాంబాకవయిత్రియెక్క ఆరాధ్య దైవమయిన “శ్రీతరిగొండ శేషకుథరాధ్యక్క”నకు నా భక్తిపూర్వక ప్రణామాంజలి.

--కె.జె. కృష్ణమూర్తి

శ్రీరఘు పురాణము

ద్వాపద కావ్యము

విషయ సూచిక

విషయము.

పుట.

ముందుమాట

iii

మనవి

v

పీతిక

vii

1. ఇష్టదేవతా స్తుతి	1
2. నారాయణుని దేవతలు ప్రార్థించుట	1
3. నారాయణుని యనుగ్రహాక్రి	3
4. శ్రీహరి వేంకటాద్రికి విచ్ఛేయుట	4
5. శ్రీహరి బ్రహ్మదులను క్షీరాభికడకుఁ గన్య నడుగుఁ బంపుట	4
6. సముద్రుని సంప్రశ్నము	5
7. బ్రహ్మదులు కన్య నడుగుట	5
8. బ్రహ్మదులు స్వామికి విహాపు నిశ్చయ మెఱించుట	6
9. పెండ్లి పయనము	7
10. వరపూజ	8
11. పేరంటము పిలుపు	10
12. పెండ్లి యేర్పాట్లు	10
13. స్వామి కల్యాణము	12
14. బువ్వము బంతి	13
15. శంకర, శ్రీహరుల వావిపల్చులు	14
16. భుక్తుశేష వినోదము - వితరణ	16

17. పార్వతీదేవి మాటకారితనము	19
18. పరమేశ్వరుని పరియాచకములు	23
19. స్వామి సరసోక్తులు	25
20. సాగరుని సమన్వయము	27
21. కనక కలశ చౌర్యము - కన్యక అభ్యర్థనము	28
22. శ్రీహరి యాహోనము - శేషాద్రికిం బ్రయాణము	32
23. సాగరుని సంప్రార్థనము	34
24. వకుళమాలిక పలుకులు	36
25. సముద్రుని హితవచనములు	37
26. సాగరుని మనవి	38
27. శ్రీనివాసుని వైభవము	40
28. కృతి సమర్పణము	41



శ్రీరఘు పరిణయము

ద్విపద కావ్యము

* ఇష్టదేవతా స్తుతి *

శ్రీ వేంకటేశ్వరుడ - జిత్తమందుంచి
 భావించి తరిగొండ - పతినిఁడ బూజించి
 శ్రీభారతిని, హయ-గ్రీవునిఁడ దలఁచి
 ప్రాభవంబున గురుడ - బ్రస్తుతి చేసి
 కరమధ్యితో రఘు - కల్యాణ సరణి
 తెఱఁగొప్ప రచియింతు - ద్విపద కావ్యముగ
 ఘనవైన తత్కథా - క్రమ మెట్టిదనిన
 వినరయ్య కవులార! - విద్యాంసులార!

* నారాయణుని దేవతలు ప్రార్థించుట *

నారాయణుఁడు జగ-న్యాధుడ దచ్యుతుఁడు

శ్రీరఘవార్థిధియందు - శేషతల్పుమున

10

యోగనిద్రారతి - నురుతరానంద

సాగరమగ్నుఁడై - శయనించియుండ

అపు దచ్చటికి శంభుడ, - దజుఁడు, దేవతలు,

తపసులు వచ్చి మో - దంబు దీపింప

ముక్కుళిత హస్తులై - ముందుల నిలిచి

యకలంక భక్తి ని - ట్లనిరి వారెల్ల:

దేవదేవ! సమస్త - దేవతారాధ్య!
 నీ వింక నీ యోగ - నిద్ర మేల్చొనవే!

 పరమాత్మ! మమైల్లఁ - బాలించుకొఱకు
 నిరుపమంబగు యోగ - నిద్ర మేల్చొనవే! 20

 యనుచుఁ బ్రాథింపఁగా - నాది విష్ణుండు
 కనువిచ్చి యందతీఁ - గలయ నీక్కించి

 మందస్మితాస్ముండై - 'మహితాత్ములార!
 యెందుకు వచ్చితి? - రిచ్చేటి' కనిన

 'పరమాత్మ! మీ దివ్య - పాదపద్మములు
 సురుచిర భక్తితీఁ - జూడ వచ్చితిమి

 మమ్మ మన్మించి, మా - మనవి పాలించి
 సమృతంబుగ విను - సత్య సంకల్ప!

 నిరత మిట్టే యోగ - నిద్ర నుండినను
 శరణాగతుల నేలు - సరణి యెట్లగును? 30

 సర్వజ్ఞాండవు, సర్వ - శక్తియుక్తాండవు,
 నిర్వాణమయుండవు, - నిర్వికారుండవు

 కావున నీ పాద - కమలద్వయంబు
 భావించి నిన్నాత్మ - పతిఁగాఁ దలంచి

 సహజమౌ నీపుఢ్చ - సాత్మిక కళయె
 మహానీయ తపము స - మృతముగాఁ జేసి

పనింబూని జలరాశి - పట్టియై పుట్టి
ఒనర నిన్నే కోరు - చున్న దిచ్చేట
నీ వా మృగాక్షిం బా - ణిగ్రహంబుం
గావింపవే నిత్య - కల్యాణ!" యనిన,
నవ్వుచుం దరిగొండ - నరహరి వేడ్జు
నివ్వటిల్లంగ వారి - నిం జూచి పలికి:

40

* నారాయణుని యనుగ్రహశీక్తి *

'గరళకంథర, పద్మ - గర్భాదు లెల్ల
సరవిని విసుం దొక్కు - సరణిం జెప్పెదను
భూలోకమున శేష - భూధరమందు
నే లీల దీపింప - నిలిచి, యచ్చేట
వేంకటీశ్వరుండన - విభ్యాతిం బొంది
పొంకంబుగా నుందు - భూపాలు కరణి
మచ్చిక నలమేలు - మంగాభిధాన
మిచ్చి, సంప్రీతి నా - యిందిరాసతిని
నే శీఘ్రముగను పొ - ణిగ్రహంబుం
జేసెదనని పల్చి, - చిఱునప్పు నవ్వి
గుఱుతుగా వారి వీ - దౌని ముదం బెసంగ

50

* శ్రీహరి వేంకటాద్రికి విచ్ఛేయుట *

పరమాత్ముఁ దందుండి - పయనమై వచ్చి

శ్రీ వరాహస్వామి - చేకొనియున్న

శ్రీ వేంకటాద్రిబైఁ - జేరి వేడుకను

అప్పుడు శ్రీవరా - హస్వామి నడిగి

తప్ప కా క్షేత్రంబు - తా నాక్రమించి

నలువోప్పుఁ దరిగొండ - నరసింహుఁ దనుగు

విలసిల్లుచుండె శ్రీ - వేంకటేశ్వరుండు.

60

* శ్రీహరి బ్రహ్మాదులను క్షీరాంజ్ఞకడకుఁ గస్తు నడుగు బంపుట *

అంత నచ్చటికి బ్రి - హ్యాదులు వచ్చి

సంతోషచిత్తులై - చక్కి నీక్కించి

వేదాంత సూక్తుల - వినుతింప, నగుచు

నాదినారాయణం - డట వారి కనియే:

‘ఓ పంకజాసన! - యో ఘాలనయన!

యో పాకశాసన! - యో మౌనులార!

చెలఁగుచు మింగు వ - చ్చిన చంద మెల్లుఁ

దెవిసెను, మింకింక - దీవ్రంబుగాను

క్షీరవారిథిఁ జేరి - శ్రీరఘుసతిని

నేరీతిసైన నా - కిమ్మని యడిగి

70

నిరుపమ లగ్నుంబు - నిర్జయించుకొని

సరగున ర' మృన్న - సంతసంబంది

హరియాళ్ల వడసి వా - రరుగుచుండంగను

పాల గరుడి దీర్ఘి - పచ్చని ప్రూని

సై లీలతో¹ మెట్టి - పట్టగాం జాపె

అది మొదల్ శకునంబు - లతి దివ్యములుగ

మది కిష్ఫముగ నయ్య - మార్గంబునందు.

అందుకు సంతోష - మధికంబు గాంగ

సందతూ క్రీరాళ్లి - కరిగిన, లేచి

వారికి నెడురుగా - వచ్చి సాగరుండు

80

కూరిమి మిాఱం దో - దౌనివచ్చి నగుచు

మురియుచు మణిపీర - ముల మిాంద సుంచి

యిరవోందం బూజించి - యిట్లని పలికె :

సముద్రుని సంతృశ్శము *

‘వరుసగాం ఐరమ పా - వనులార! నన్నుఁ

గరుణించి వచ్చిన - కార్యమే?’ మనిన

విని, వారలంద తూ - విమల మానసునిఁ

గనుంగొని పలికి రు- త్వంత నిట్లనుచు :

* బ్రహ్మదులు కన్య నడుగుట *

‘వనరాళి! యొక శుభ - వార్తఁ జెప్పెదము

వినవయ్యి! నీ వది - విశదంబుగాను

1. వెంట పట్టగాం జాపె - పూర్వముద్రిత పారము.

రహించేఱ నాది నా - రాయణం డీపుడు
 మహియందు నత్యంత - మహిమ దీపింప
 అరుడైన వేంకటే - శాఖి ధానమున
 నెరసి శేషాద్రిషై - నిలిచియున్నాడు
 అతనికి నీ పుత్రి - యగు రఘుసతిని
 హితమొప్ప నడుగ మే - మిటకు వచ్చితిమి'
 అనిన, 'ధన్యుండనైతి' - నని సాగరుందు
 మనమున నుట్టాంగి, - 'మథుసూదనునకు
 నిచ్చేద మత్స్య - నిపు' డన్న, వారు
 మచ్చిక నతని స - న్నానంబుఁ జేసి,
 లలితమైన వివాహ - లగ్గు మేర్పుఱచి,
 జలరాజి యొసగిన - సకల వస్తువులు
 చెలువొండఁ గైకొని - శేషాద్రిఁ జేరి
 జలజాక్షునకు ప్రొక్కి - సరవి నిట్లనిరి :

90

* బ్రహ్మోదులు స్నామికి వివాహానిస్తయ మెత్తిగెంచుట *

'స్నామి! సాగరుందు శ్రీ - సతిని మిం కొసంగఁ
 గామింపుచున్నాడు~ ఘన భక్తి మిఱ
 నటుగాన మిమ్ము నె - య్యంబుతో నిపుడె
 తటుకునఁ బెండ్లికిఁ - దరలి రఘునియె.'
 అన విని తరిగొండ - హరి సవ్యి, వారిఁ
 గనుంగాని పల్కె ను - త్యంత దీపింప:

100

* పెండ్లి పయనము *

పనింబూని శంకర - బ్రహ్మదులార! 110

పెనుపొందంగాను నా - పెండ్లికి మిారు

పరంగ మిా మిా కుటుం - బంబులతోడ

సరగున రమ్మన్నుఁ - జని వార లపుడు

తమతమ సతులతోఁ - దమ కుమారులతోఁ

దమ తమ పరివార - తతులతో మగిడి

వచ్చిన, వారితో - వరలగ్నమందు

పొచ్చుగా విహగేంద్రు - నెక్కి యచ్చుతుండు

సరవి ననంత, వి - ష్వాక్షేన ముఖ్య

పరివారవితతి స - ధృతితోఁ గొలువ

ముదమొప్ప విభనస - ముఖ్య సిస్సునులు

విదితంబుగాఁ బరి - వేష్టించి పొగడ,

హర, విరించి, సురేశ్వ - రాదులు చెలఁగి

విరివిగాఁ బద్మాక్ష - వెనువెంటఁ జనఁగ

వరుసగా ఘనశుభ - వాద్యముల్ మొరయఁ

దఱుచైన మంగళ - ద్రవ్యాళితోడఁ

జని చని యాక్షిర - జలరాళి చెంత

ఘనముగా నిలిచె; నా - క్రమము సాగరుండు

120

2. సంయములు - పూర్వముద్రిత పాతము.

* వరపూజా *.

విని, తన పరివార - వితతులతోడఁ
దనరార శోభన - ద్రవ్యముల్ గొనుచు

దొరకొని మంగళ - తూర్పుముల్ మొరయ
నరుంగా ధార పు - త్రాదుల తోడ

నలువోప్పుఁ దరిగొండ - నరసింహుఁడైన
సలలిత వేంకటా - చల నివాసునకు

పౌచ్ఛిన భక్తితో - నెదురుగా వచ్చి,
యచ్ఛుగాఁ దగు పూజ - లచటఁ గావించి,
అందుండి బ్రహ్మరు - ప్రాదులతోడ
పొందుగా హరి నాత్మ - పురమున కపుండ
తొడుకొని పోయి బం - ధుజనంబుతోడ
విడుదులలో నుంచె - వేడ్చుతో నంత.

సహజ లీలలఁ బరి - చారకుల్ చెలంగి

130

రహిమింఱఁ బిచ్చుతో - రణములతోడ

³మురువంపు ముత్యాల - ప్రముగ్గులతోడ
దఱుచైన ⁴వివిధ చి - త్తరువుల తోడఁ

గ్రమముగా నగరు శృం - గారంబు చేసి
విమలవో కల్యాణ - వేదిక నిండఁ

140

3. మురువోపు - పూర్వముద్రిత పారము

4. వింత చిత్తరువులతోడ - పూర్వ ముద్రిత పారము

దలకొని మంగళ - ద్రవ్యంబు లుంచి,
పెలుచ బంగరుపెండ్లి - పీఁటలు వెట్టి,

కరమొప్ప ముత్యాల - గడ్డ లందుంచి,
పరువడి రత్నకం - బళములు పత్తిచి,

హరి రాకం గోరంగా - నప్ప డందుండి 150
వరరత్న భూషణా - వళు, లంబరములు

థరియించి, తోడ ము - తైదువుల్ రాంగ
గుఱుతుగా ముత్యాల - గొడుగుల నడుమ

ఘనతరంబుగ గంగ, - గౌతమి, యమున,
అనుపమ తుంగభ - ద్రాచులైనట్టి

వననిధి భార్యలు - వరవైభవమున
ననురాగమున శోభ - నాక్కతల్ గొనుచు
సలలిత వాఢ్యఫో - షంబులతోడ
వెలయంగా హరియున్న - విడిదికి వచ్చి,

కమసీయ భక్తి నా - కమలలోచనుని 160
సముచిత క్రమములం - జాలం బూజించి,
రహిమిఱం గుసుమ - హరము కంతమందు
విహితంబుగా నుంచి, - వేడ్డ రెట్టింపం
దక్కినవారినిఁ - దగం బూజ చేసి,
మక్కువ దీపింప - మత్తి యిట్టు లనిరి :

* పేరంటము పిలుపు *

‘రయమున మా మంది - రమున కో గిరిజ!
ప్రియమొప్ప రావమ్మ! - పేరంటమునకు,

రామూలలామ! భా - రతి! నీవు వేగం
బ్రేమతో రావమ్మ! - పేరంటమునకు,

మునివధూమణులార! - ముచ్చటమిణం
బెనుపొంద రారమ్మ! - పేరంటమునకు

సిరి నొప్పుచుండు శ - బీదేవి! నీవు
పెరిమెతో రావమ్మ! - పేరంటమునకు,

దెఱఁగొప్పుఁ దక్కిన - దిక్కాలసతులు!
మురిసి పేరంట మి - ముగ్గ మిారు రారె!

గరుడ, గంధర్వాది - కామినీ మణులు!
మెతుసి పేరంటంబు - మిారెల్ల రారె!’

అని వారు పేరంట - మందతీఁ బిలువ

* పెండ్లి యేరావైట్లు *

నానర సాగర, సోము - లుచితక్రమముల

నచ్చట బ్రహ్మ, రు - ద్రాములతోడ
మచ్చికతో నాత్తు - మందిరంబునకు
గొనకొని పూరినిఁ దో - డ్యూనివచ్చి, యచు
మునుల సమ్మతమున - ముదము దీపింప,

భయభక్తు లెసంగ నా - పంకజోదరునిఁ
బ్రియముమిాఱ విఫాహ - పీరమందుంచి,
వలనొప్పఁ దక్కిన - వారి నందత్తిని
నలువొప్ప విహితాస - నంబులం దుంచి,

విలసితమూర్టులై - వెలయు విశ్వేశ,
జలజాసనాదులు - సభికులుగాఁగ,

పరఁగ శ్రీ పార్వతీ - భారతి ప్రముఖ
తరుణులు పెండ్లి ము - తైదువుల్గాఁగ,

వరుసగా నందు వి - వాహు కృత్యములు
పొరిఁబొరి నా కశ్య - పుండు నెఱవేర్ప,

మంగళస్న్యానాది - మహిత కృత్యములు
సాంగంబుగాఁ జేసి, - సకలోత్సవములు

నలువొప్పఁగాను పు - ణ్ణాహవాచనము,
విలసిత స్న్యాతక, - వేద ప్రతములు

చేసి, కాశీయాత్ర - శ్రీహరి చనంగ,
వాసిగాఁ దోయథి - వచ్చి ప్రాణించి

‘కపటనాటక! నీవు - ‘కాశి పోనేల?

ఇప్పడ నా సుతను నీ - కిచ్చెదననుచు
మగుడి తోడ్చాన్నిపోయి - మందిరమందు
జగదిక్షారుని నిల్చె - సంప్రీతి నపుడు.

190

200

* స్వామి కల్యాణము *

అనుపమంబైన క - న్యావరణంబు
మునివరుల్ జరుపఁగా, - మురిసి సాగరుఁడు

పనిఁబూని భక్తితోఁ - బంకజాక్కునకు
మనము రంజిల్లఁగా - మధుపర్చ మిచ్చి,
నవ్య భూషణములు, - నవ్య వస్త్రములు,
దివ్య గంధంబులు, - దివ్యమాల్యములు

కమలాక్కునకు, రఘు - కన్యకామణికిఁ
బ్రిమదంబుతో సమ - ర్ఘణమొప్పుఁ జేసి,
ఘనముగా నా రఘు - కన్య నా హరికి
తన వధూయుక్కుఁడై - దానంబు చేసే.

కరమొప్ప నా రఘు - కన్యకామణినిఁ
గరుణించి హరి కర - గ్రహణంబు చేసి,

నిరుపమంబగు దర - నిభకంరమందు

సురుచిరమంగళ-సూత్రంబుఁ గట్టి;

సరసతమిఱ శ్రీ - సతిశిరంబందుఁ
దఱుచైన వేద్యతోఁ - దలఁబ్రాలు వోసె;

జలజాక్కు శిరముపై - జలరాశి కన్య
పొలుపొందఁ దలఁబ్రాలు - పోసె; నీరీతి

నక్కతారోపణ - మైన పిమ్మటను
లక్ష్మణవతియైన - లక్ష్మితోఁగూడ

210

220

సలలిత వేంకట - చల వాసుడనంగ
 నలువొప్పు తరిగొండ - నారసింహండు
 అలరుచు లాజహారో - మాదికృత్యములు
 వలనొప్పు వేర్యేతి - వరుసగా నడపె.

* బువ్వము బంతి *

గురుతరంబుగ నాలు - గో నాటి రాత్రి
 వరుసగా నిజబంధు - వర్గంబుతోడఁ

బోలుపొందఁ దరిగొండ - పురథాముఁ దనంగ 230
 విలసిల్లుచుస్తు శ్రీ - వేంకటేశ్వరుఁడు

అలమేలుమంగతో - ననురాగ మెసంగ
 సలలితమాణిక్య - సదనమధ్యమునఁ

బేరైన బంగారు - ⁶ పీతము మిందఁ
 గోరి బువ్వముబంతిఁ - గూర్చుండె, నపుడు

గణతింపఁగా గంగ, - గౌతమి, యమున,
 మణికళ్లికయును, న - ర్షుదు, తుంగభద్ర

మొదలైన జలరాశి - ముఖ్య కామినులు
 సదమల చిత్తలై - సంతోష మెసంగ

ఫులుఫుల్లుమని కాళ్ల - గజ్జె, లందియలు
 వలనొప్పు త్రైయఁగా - వచ్చి వేడుకను

6. పీంటలమింద - పూర్వ ముద్రిత పారము.

పరంగ నచ్చటం బైండి - పక్కిరా లుంచి
గరిమతోఁ బాత్రాభి - ఫూరంబుఁ జేసి,
బహువిధ భక్త్యుముల్, - పక్క శాకములు,
విపొత దివ్యాన్నముల్, - వింత పచ్చక్కల్,
తఱుచైన ఘృతము, దు - గ్రహములు, తేనియలు,
పెరుఁ, గూరుగాయలు - ప్రియముగాఁ దెచ్చి,
వరుసగా వడ్డించి, - వాసించు జలము
కరమెప్ప 7హాటక - కలశాల నిండ
నించి, యందుంచి; రా - నీరజోదరునిఁ
గాంచి నవ్వుమ నీల - కంటుఁ డిట్లనియె :

250

* శంకర, శ్రీహరుల వావి పలుడ్లలు *

‘జలజాక్క! నీవు మా - జలరాళి యింటఁ
గలుముల చెలి నిట్లు - గైకొన్న కతన
నసమాన సౌఖ్యంబు - లచ్చె నీ కిచటఁ
బోసంగ నాఁకలి దీర - భుజియింపవోయి!
మిానరూపముఁ దాళ్చి - మెందుగా జలము
పానంబుఁ జేసిన - ప్పుటివలెఁ గాదు,
ఈ నిర్మలాన్నంబు - లిచ్చట నీవు
పూని యాఁకలి దీర - భుజియింపవోయి!
పరంగఁ దాఁబేలివై - స్వల్పజంతువుల
నదుగా భక్కించి - నటువలెఁ గాదు,

260

7. సౌపర్చ కలశాళి నిండ - పూర్వ ముద్రిత పాతము.

అలర నీ కుదుముల, -నతిరసంబులను
పొలుపొందం ధృత్తిగా - భుజియింపవోయి!

దొరకొని పందితై - తుంగగడ్డలను
గరగర నమలిన - కైవడి గాదు,
కరిజకాయలు, వడల్, - గారె, లిడ్డెనలు
పొరింబోరి రుచులుగా - భుజియింపవోయి!

పూని సృసింహు రూ - పున దైత్య రక్త
పానంబుఁ జేసిన - పృటి రీతి గాదు,

తెలివితో నిప్పుడు - తేనె పానకము
నలువొప్పు నీవు పా - నము చేయవోయి!

సలలితంబుగ బ్రహ్మ - చారిప్రతముల
సలసి యా వఱకు, గృ - హస్థండైనాపు,
విమలాత్మ! నియమముల్ - విడిచి యా వేళ
శ్రుమదీర నన్నియు - భక్షింపవోయి!

లలిని బ్రహ్మర్షిత్వ - రాజబుషిత్వ
ములఁ గాయ, పండ్లు ని - ముగ మెక్కి, దానఁ
దనియక వెన్న ము - ద్వలు ప్రమచ్చిలించి
తిని, దిగంబరుండవై - తిరిగిననాఁటి
బడలిక దీఱ నీ - పరమాన్నమెల్లఁ
దొడరి నీ వా చేర - తోఁ ప్రావవోయి!

కలికితనమున నాఁ - కలి దీరంబోదు,
 కులుకుతో నిపుడు సం - కోచింపవలదు,
 భువి నెన్నుదగు భక్త్యు - భోజ్యాదులైన
 వివిధ పదార్థముల్ - వింతగా నిపుడు
 ముజ్జగంబుల కాది - మూలమైనట్టి
 బోజ్జనిందంగ నీవు - భుజియింపవోయి!
 అన విని తరిగొండ - హరి నవ్య, శివునిఁ
 గని యిట్టు లనియే: 'బల్ - గారడంబుగను

* భుక్తసేషు వినోదము - వితరణ *

పన్నగాభరణ! యా - పగిది నా తప్పు
 లెన్నెద, వెపుడు ని - నైఱుఁగనే? నేను
 చక్కని పునక కం - చంబు చేపట్టి
 యెక్క డెక్కడ బిచ్చ - మెత్తినఁగాని
 అంకలి దీరక - యలనాఁడు విషము
 గైకొని మెక్కిన - కైవడి గాదు
 ఇప్పు దీ దివ్యాన్న - మిష్టంబుగాను
 మెప్పగా భుజియింపు - మేము చూడంగను,
 మును నీవు భున భూత - ముల సంహరించి
 తనరార మెక్కి, యెం - తటనైనఁగాని
 పరిత్పుట్టిఁ జెందక, - పావనుండైన
 చిరుతొండ భక్త్యని - శిశువు మాంసంబు

290

300

భక్తించినటు గాదు, - బహురుచుల్ గాను
 భక్తించు మిప్పుడీ - భక్త్యింబులన్నీ,
 అనలునిఁ గంటిలో - నణఁచియున్నావు
 గనుక, నీ కాఁకలి - ఘననముగా నుండుఁ;
 గావున నిచ్చేటఁ - గల పదార్థములు
 నీవ బోసేయుము - నేఁడు సిగ్గేల?

ఎల్లవా రెఱుఁగ నీ-వీడిగ దాని
 కల్లుకుండలొ ప్రముచ్చు - గతి దాఁగినావు
 గాన, మాలిన్యంబు - గల, దది పాయుఁ
 బూని మా యొంగి లి - ప్పుడు నీవు గుడువ'
 అని భుక్తకేషాన్న - మతఁ దారగించు
 కనక పాత్రంబులోఁ - గ్రుక్కున వైచె.

శంకరుఁ దది చూచి - సంతసంబంది
 పంకజోదరునితోఁ - బలికె నిట్లనుచు:
 'తోయజనయున! క్కు - త్తుకుఁ దాళలేక
 బోయదా నెంగిలి - బోసేసినావు

కావున దోషంబు - గల, దది పాయ
 నీవు నాయొంగిలి - నేఁ దారగించు'
 అని హరి పళ్లెర - మందు శంకరుఁడు
 తన భుక్తకేషంబుఁ - దప్పక వేసె;

310

320

అది చూచి శ్రీ విష్ణుఁ - దానందమొంది
మదనారి నీక్కించి - మగుడి యిట్లనియే:

‘పరమేశ! నీ శీల - భావంబు పూర్వ
మరుదుగా బోయ క - స్నాపుకే దెలియు,

ఇప్పుడు నేఁ జెప్పిన,- నిందున్నవారు
నిషుణత దీపింప - నిన్న నవ్వెదరు;

తనరార నా సహో-దరినిఁ బార్వుతినిఁ
గనుఁగొని కాతు నీ - గౌరవం బిచట’

అని పల్న విని శివుఁ - డంబుజోదరునిఁ 330
గనుఁగొని పల్న ను - త్యంత నిట్లనుచు:

‘జలజాక్క! వినుము నీ - చపలత్వసరణి
కనుఁగొన గోపసుం - దరులకే దెలియు,

నే నిందుఁ జెప్పిన - నిన్న నవ్వెదరు
గాన, చెప్పను రఘు-కన్యను జూచి,

కాచెద నేఁడు నీ - గౌరవం’ బనుచు
సూచింప, హరి హరుఁ - జూచి యిట్లనియే

‘నిటలాక్క! వినుము నీ - నిశ్చలత్వంబు
దిటమైన మోహినీ - దేవికే తెలియు,

చలపాది! నీ కామ - సంకల్ప సరణి
లలిమిాఱ బ్రహ్మదు - లకు నెల్లుఁ దెలియుఁ,

జెలంగి యిందామాటం - జెప్పిన నీకుం
 దలవంపులని నేడు - తాళియున్నాడ'
 అని యిట్లు హరి, హరు - లన్యోన్యోముగను
 మొనసి భాషింపుచు - మురియు నత్తతీని
 అల హరిభుక్త శే-పాన్న భక్త్యములు
 చెలువొప్పుఁ గైకొని - శీతాద్రి తనుజ
 వరుస సచ్చటి పంక్తి - హరి కందతీకిం
 బరమోత్సవంబునఁ - బంచి వడ్డించి,

* పార్వతీదేవి మాటకాలితనము *

సిరి కిట్లు లనియె 'నో - చిగురాకుంటోణి!
 శిర మరవాంచి బో - సేయకున్నావు,
 చక్కెరపొంగలి, - సకల భక్త్యములు
 మెక్క సంకోచమే - మిటికి? నీ విపుదు
 కులుకు ముద్దుల పెండ్లి - కూఁతుర, వీవె
 పొలుపొంద నివి యెల్ల - భుజియింపవలయు'
 అని నవ్యచుండగా, - నది చూచి యమున
 పనిఁబూని పొముశైల - బాల కిట్లనియె:
 'పేమమ్మ! పార్వతి! - యా పసిబిడ్డ
 నీ మాటలన్న ని - సైవరు మెచ్చెదరు?
 పిన్నది నీవు చె - ప్పిన పదార్థములు
 పన్నగా నొక్కిన - భీషింప లేదు,

350

360

మునుకొని బ్రహ్మండ - ముల నీనినావు;
కనుక నీ కదు పతి - ఫునముగా నుండు.

ఆటుగాన భక్త్యై భో - జ్యోదు లెషైనఁ
పటు తీప్రముగ నీవు - భక్తింపంగలవు,
కొంకక నీ విందుఁ - గోరినవెల్ల
నింక వడ్డించెద - నిపు దారగించు.'

అనినఁ బార్యుతి నవ్యి - యమున నీక్కించి
యెనలేని ముదముతో - నిట్లని పలికె:

'ఓ యత్తగారు! మీ - కొనరఁ గూఁతురుని
పాయక మద్దత్తు - పట్టుగా - జేసి,

బాలిక చిట్లుని, - పాలచట్లుని
పాలు ద్రాగదటంచుఁ - బలికితి రిపుడు,

బాలికమైన యూ - పరమపురుషుని
తాలిమితోఁ గూర్చి - తపమెట్లు చేసే?

పరంగ మా యన్నయో - బ్రహ్మండమయుని
గుఱుతుగా వలపించు - కొన నెట్లు నేర్చే?

విశదంబుగాను భా - వింప మీ తనయ
పసిబిడ్డ యెట్లుగు? - బహు సూత్రధారి,

అది యెట్ల నంటె మ - హా సాత్మ్రికులకె
పొదుషైన గర్జంబు - పుట్టింప నేర్చుఁ,

370

380

గపటంబుతోఁ గాల - గతుల భావించి
యెపుడు పేదలనైన - హెచ్చింప నేర్చు,
మునుకొని హెచ్చించి - మోసంబు చేసి
ధనమదాంధులనైనఁ - దగ్గింప నేర్చు,
నీ పెండ్లి కూతురే - యొల్ల జాతులను
చాపల్చము నటించి - చరియింపుచుండుఁ

గావునఁ బసిబిడ్డ - గాదు; మిం మాట
లీ వేళఁ గాదన - నేల? నా కడుపు

గొప్ప యంచిరి, నేను - కోరినవెల్ల
నిప్పుడు హెడ్డింపుఁ - దేల దాంచెదరు?"

అన విని తుంగ భ - ద్రాదులు నగుచు
ఘనపదార్థము లెల్లఁ - గ్రెక్కునఁ దెచ్చి
రాసులు వోసి, పా - ర్యతిని వీక్షించి
'బోసేయు' మన, శైల - పుత్రి యిట్లనియై :

'ఒనర వడ్డించితి - రో యత్తగారు!
పనిఁబూని యాఁకలి - పాయునే దీన?

డీకొని మిం వ - డ్డించిన వెల్లఁ
బ్రాకటంబుగ నొక్క - పంటికి రావు!

పొలుపొంద ననుఁ దృష్టి - పొందితు మనుచుఁ
బలికితి, రదియు ద - బ్యాఱ లాయెఁగాని,

390

400

చెలువొప్పు మా యన్న - శేషాద్రి మిందఁ
 బులియోగిరము, మంచి - పొంగళ్లు, ఘృతము,
 పొసంగ దధ్యేదనం - బు, బకాళబాతు,
 అసమాన రుచి మనో - హరము, లిడ్డెనలు,
 అతిరసంబులు, దోసె, - లప్పముల్, వడలు,
 ప్రతిలేని శర్వర - పరమాన్నములను
 మెచ్చి తా భుజియించు; - మిం యట్టివారు
 వచ్చిన, నన్న మ - వారిగా నొసంగు.

అటువంటి ఘనముండు మిం - యల్లుతీకంబు
 నెటువలె సైరించు? - నిది యేల? చాలు!
 బెనుపొంద మిం రింత - పేదవారైతె
 ఘనమేమి? మిం రమా - కన్య నెత్తుకొని
 వేంకటాద్రికి వచ్చి - వెలయ మా యన్న
 కంకితంబుగ వివా - హముం జేసి, యచటఁ
 గల పదార్థములు మిం - కడుపులు నిండఁ
 జెలువంబు నిగుడ బో - సేసి రారాదె?
 ఉప్పు కప్పలు, చేంప - లుండు మిం యింటఁ,
 దప్పక ఘనపదా - ర్థంబు లెక్కడివి?

అప్పుడు డంబార్థ - షై మమ్మ నిటకు
 రప్పించి కడుపులు - రట్టు చేసితిరి.

410

420

పొలుపొంద మిం భక్త్వ - భోజ్యాదు లిపుడు
లలిమిాఅ మాకుం జా - లవు నిక్కముగను,
పూని మమ్మును దృష్టి - పొందింపలేక
దీనత్వమున నోడి - తిరి మింరు లనిన

* పరమేశ్వరుని పరియాచకములు *

విని నీలకంఠుండు - వికవిక నవ్వు,
తన సతి నీక్కించి - తగ నిట్టు లనియె :

‘పార్వతి! మిం యన్న - బ్రహ్మండకుక్కి,
సర్వభక్తకుం డిది - సత్యంబు గనుకుం

గడువు నిండదు వంట - కం బెంతమైనం,

430

గడంకతో జలధికిం - గల పదార్థములు

ఉపుతో సంతతం - బూరుచున్నట్టి
కప్పులు, చేంపలు - గలవంటి విపుడు

కావున వారికిం - గల పదార్థములె

ఈ వేళ వడ్డింతు - రెన్నేని, నవియు

మెండుగా మిం యన్న - మెక్కినం గడువు

నిండం, దక్కినవెల్ల - నీ వారగించు;

తెలియ మిం యన్నకు - శేషాద్రిమిందం

గలిగియున్నవి వడ్డి - కాసులు గనుకుం

బేరైన చేరుడు - బియ్య మన్నంబు,

440

సార మింపుగ లేని - చప్పిడన్నంబు,

కాటువోయిన పంటి - గంజి ప్రసాదంబు
మేటిగా బోసేసి - మెతయుచునుండు;

అటువంటివారి కీ - యలఫు దివ్యాన్న
మెటువలె సైరించు? - నిది యేల చాలు?

నిష్టుడు మిా యన్న - కిది చాల దంపె
తెప్పింతునా మంచి - తిరుపణా చాఱు?"

అని కేరదముఁ జేసి - నటువంటి విభునిఁ
గనుఁగొని హిమశైల - కన్య యిట్లనియో:

'స్వామి! మా జలజాక్షు - సంపద దెలిసి
యా మాడ్చి మిా రంపె - నేమి చెప్పుడును?

మా యన్న తిరుపణా - మధు సంతతంబుఁ
బాయక భుజియించు - భక్ష్యుళితోడు

దెరఁగొపు, నటుగాను - దిరుపణాచాఱు
హరికి సహింప ద - య్యాది, యైనఁగాని

తెప్పింపుఁ డటువంటి - తిరుపణాచాఱు
మెప్పుగాఁ గ్రోలును - మిా చెల్లె' లనిన,

నగి యిట్లు పలికె నా - నాగకంకణుండు:
'నగజ! మా లక్ష్మి ని - ట్లనినందు కిపుడు

సుదతి! మిాయన్న చూ - చుచునుండఁగానె
యదె చూడు నీ చెంప - లధర వేసెదను;

450

460

సరవి నా చెల్లెలి - సత్కటాక్షమున
 నరులలో మిం యన్న - నడిమికి వచ్చే.
 అదిగాక, గుణహీనుఁ - దైనట్టివాఁడు
 కుదురుగా నేఁటికి - గుణవంతుఁడయ్యుఁ;
 జెలఁగి మా చెల్లెలిఁ - జేపట్టుఁ గనుక
 వెలయు మిం యన్నకు - విరివింత గలిగే.
 అంతకుమున్న ము - చ్చే డాఁగియుండ
 నింతగా మిం యన్న - యెవరికిఁ దెలియు?'

* స్వామి సరసోక్తులు *

అన విని తరిగొండ - హరి మహేశ్వరునుఁ
 గనుఁగొని పల్కె ను - త్యంత దీపింప
 'నందివాహన! నీవు - నా సహోదరిని
 మందుఁడవై యిన్ని - మాటలాడితివి,
 మున్న నా చెల్లె లి - ముగ్గ నిన్నుఁ గలిసి
 మన్నించి నీ కింత - మహిముఁ గల్పించే;
 అప్రమాణుఁడవు నీ - వై యుండఁగాను
 సప్రమాణునుఁ జేసి - జగతిలో నిలిపె;

అరయ ననాకారి - వై యన్న నీకు
 మత్తి సుందరాకార - మహిముఁ గావించే.
 వెలయు మా చెల్లెలు - వీక్షింపకున్నుఁ
 దెలియునే నీ పర - దేశిత్వ సరణి?

470

480

అనఫు! నీ చెల్లెలి - నధికురాలనుచుం
దనర నా చెల్లెలిం - దక్కువ యనుచుం

బలికితి విపు డెంతొ - బ్రైధుండుగాను,
నెలవొప్ప వినుమైతె- నీ చెల్లి రీతి

నొనర నుండినచోట - నుండక తిరిగి
జనులను వంచించు - చపలాత్మురాలు

కావున మా శైల - కన్యకసాటి
యే విధమునఁ గల్ల, - దీ మాట లేల?

అప్పుడు నీవు నె - య్యంబుతో మాకుం
దెప్పింతునంచీవి - తిరుపణా చాఱు

⁹తప్పవ ధ్వా మాట, - తనివి దీరఁగను
తెప్పించు, మది యొంత - తెప్పింపఁగలవో?

నా కదు పందునై - నను నిందకున్న
నీకుం ¹⁰జంద్రున కదే - నిపుడు ద్రావింతుం,

జల్లని తిరుపణా - చాఱు ద్రావుటనె
తొల్లిటినుండి చం - దురునకు, నీకుం

దెల్లగా నుండెడి - దేహంబు గలిగే.
కల్లగా దీ మాట - ¹¹గంజి మిం సొమ్మె;

490

9. తప్పక మా కిట - పూర్వముద్రిత పారము.

10. జంద్రుని కళ నిపుడు దాగింతు - పూర్వముద్రిత పారము.

11. కన్య మిం సొమ్మె - పూర్వముద్రిత పారము.

జంక మాట్లాడకు - మింతియే చాలు! 500

శంకర! బోసేయు - సంతసంబుగను'

ఆని పకపక నవ్యే - నప్పు డా హరినిఁ

* సాగరుని సమస్వయము *

గనుఁగొని పలికె సా - గరుఁడు నప్పుచును:

'జలజాక్ష! నీవును, - శర్మాణి విభుఁడు

బలవంతు, లానంద - భరితు, లన్నిటను

ఒక్క రొక్కరికస్ను - నుత్తమోత్తములు.

తక్కుక మిాకు భే - దము లేదు గనుక

మొనసి నప్పులకు బల్ - ముచ్చట మిాఱ

ననుకొంటి రీమాట - లానందమగను.

జలజాక్ష! మితిలేని - జలజజాండములు 510

పొలుపొంద నెపుడు నీ - బొళ్లో నుండుఁ

గావున, నీకు నాఁ - కలి దీరఁ దృష్టి

గావింప మే మెంత - గలవార మరయ?

మాకుఁ గల్లిన యంత - మాత్ర మీవేళఁ

జేకొని నీవు భు - జింపవే!" యనిన,

జలజాసనాదు లా - జలరాశి మాట

కలరుచు 'మేలు! మే!' లని మెచ్చి రపుడు.

హరి హరుల్ ముదమండి - యందతితోడఁ

బోరింబోరిం దృష్టిగా - భుజియించి లేవఁ,

బరిపుద్ధముగం గర - ప్రక్కాళనములు

520

వెరవొప్పు నయ్యా; నా - వేళ నందడికి,

విలసిత లీలల - విడెము లిప్పించి,

తలకొని యిష్ట క - థా వినోదముల

సలవిత వేంకటా - చల వాసుఁ డనఁగ

నయవొప్పు తరిగొండ - నారసింహుండు

అమిత సంతోష మ - గ్రౌత్సుండై చెలఁగి

కొమరొప్పుగా నందుఁ - గొలువు గూర్చుండె.

* కనుక కలశ చౌర్యము - కస్యక్త అభ్యర్థనము *

శ్రీ వేంకటేశుఁ ఢా - త్రైత జనావనుఁడు

పావనాచారుఁడు - బ్రిహ్మండమయుఁడు

పన్నగ శయనుండు - భవ విదూరుండు

530

నన్నెలు తరిగొండ నారసింహుండు

అంత నచ్చట నుండి - హాటకకలశ

మెంతయుఁ బ్రీతితో - నెలమి నెత్తుకొని

వేత్తాక్క విడిదికి - వేడ్డతో నరిగి;

నా రీతిఁ దెలిసి గం - గాదు లైనట్టి

సాగరాంగన లెల్ల - సకలోత్పవముల

వేగ శ్రీలక్ష్మిని - వెంటఁ బిల్లుకొని,

వింతగా హరియున్న - విడిదికిం బోయి,
సంతోషమున రమా - సతిచేత నపుడు

విహితంబుగా నాది - విష్ణుదేవునకు 540

రహిని సర్వోపచా - రములు చేయించి,

‘పిలువు! నీ పతి’ నని - ప్రేరేపం, దాను
కిలికించి తాపాంగ - కించిదానమిత

యగుచు నాయకుని మో - ముల్లనం జూచి

వగ గుల్ముం బిలిచె న - వ్యనిత యిట్లనుచు :

‘జలజాతనయన! నా - స్వామి! యిచ్చటికి
యలిగి వచ్చినదేమి? - యానతీవోయి!

నిపుణత్వ మెఱుంగక - నే నిందుం జేయు

నపచారములకు నీ - వలిగి వచ్చితివో?

వెలయ మజ్జనకు ని - వ్యోసాలచేత 550

నళికింపందలంచి నేఁ - డలిగి వచ్చితివో?

నెట్టన మా తల్లి - నీకు వడ్డించి

నట్టి యన్నము చాల - కలిగి వచ్చితివో?

ప్రాకటంబుగ సర్వ - భక్త్యాళి మెక్కి

యాఁకలి దీర కి - ట్లలిగి వచ్చితివో?

పన్నగాఁ జెల్లెలొ - పార్వతి కచట

నన్నంబు చాల కి - ట్లలిగి వచ్చితివో?

తిరుపణా చాత్రైనఁ - దెప్పింతు ననిన
హరుని వాక్యముల కి - ట్లలిగి వచ్చితివో?

పేదవారింబిలోఁ - బెండ్లి యాడితిని
ఆడాయమేమని - యలిగి వచ్చితివో?

అనఫు! “పెండ్లికి దీసి - నప్పెట్లు దీర్చు?”
నని విచారమున ని - ట్లలిగి వచ్చితివో?

సారిదిగా వడ్డి కా - సులు గూడఁబెట్టి,
పరంగ వరాల నే - ర్పుతుప వచ్చితివో?

చాల నీ కుపదలు - సమకూర్పఁగలము,
లే! లక్ష్మీ మేమింక? - లేచి రావోయి!

బుస్పు బుస్పున నల్చు - బూని వచ్చితివి;
లెస్స్యాయె నిఁకఁ జాలు!- లేచి రావోయి!

బాలుని రీతి ని - భ్యంగి నల్గుదురె?
లీలావినోదుఁడై - లేచి రావోయి!

యొలమి మాలోఁ - దప్పు లెన్ని గల్లినను
తొలఁగి రాఁడగునె? ము - ద్వులస్యామి! యిపుడు
అపరాధములు గాచు - నటువంటి నీకుఁ
గపట మేమిటికిఁ? జ - కృణి ముద్దుసామి!

తటుకున వెన్న ము - ద్వులు ప్రముచ్చిలించి
నటువలెఁ గలశ మిం - దవలీలగాను

560

570

చెలంగుచు నేండు ప్రొ - చ్చిలి తెచ్చినావు;
వలనోప్ప శివుండు న - వ్యండె? ముడ్డు స్వామి!

మొనసి యా కలశంబు - ప్రొచ్చిలించుటకుం
బనింబూని బలు నగుం - బాట్లయ్య ననుచు

సిగ్గుతోం బార్వైతి - శివుంజూచి వెఱచి
తగ్గుచున్నది, సహో - దరి దిక్కుం జూడు!

శివుండు, చంద్రుండు నీవు - చేసిన పనికి
నవిరళంబుగుం జాల - హాస్యంబు చేయుం

దలంచుచున్నా, రింక - దయచేసి లేచి
నెళహోప్ప రావోయి! - నీకు ప్రొక్కెడను.

మహానీయ శేష హో - మముం జేయవలయు
విహితంబుగా లేచి - వేగ రావోయి!

ఎదురు చూచెదరు బ్రి - హ్యాంద్రాధు లచట
సదమల చరిత! నా - స్వామి! రావోయి!

నలువోప్ప నెత్తైన - నన్ను మన్నించి
సలవిత హృదయ! నా - స్వామి! రావోయి!

అని యిట్లు ప్రార్థించు - నటువంటి సతినిం
గని హరి దరహస - కలితాస్యండగుచు

నిందిరా కరపద్మ - మింపొందుం బట్టి,
యందుండి కదలి మ - హావైభవమున

వచ్చి, తత్కార్య వి - వాహపీరఘున
పొచ్చుగాఁ గూర్చుండి - యిందిరతోడ
మహానీయ శేష హతో - మముఁ జేసి, యచ్చడు
సహజములై చెల్లు - సకల కృత్యములు
వరుసగా నెఱవేర్చి, - వరలగ్నమందు

600

* శ్రీహరి యాహష్వినము - శేషాఖికిఁ బ్రయాణము *

హరి తోయధినిఁ జూచి - యమర నిట్లనియే:
‘మామ! సోముఁడు, మిరు, - మా యత్తగారు
శ్రీమహాలక్ష్మినిఁ - జెలఁగి తోడ్చానుచ
అజ, రుద్ర, నిర్జరేం - ద్రాదులతోడ
భుజగ శైలమున కి - ప్పుడు వచ్చి, యచటఁ
గల విశేషములు మిఁ - కన్నులఁ జూచి,
యలర మిఁ సుతను, మ - మ్యాళీర్చుదించి,
మగుడి వత్తురు రండి! - మా వెంట’ ననిన,
నగజాధిపతిముఖ్య - లందఱా రీతిఁ
శ్రీయముతో ‘రండ’ని - పిలువఁగా, జలధి
భయ, భక్తు లెసఁగఁ ద - ప్పుక సమృతించి,
వివిధ భూషణములు, - వివిధాంబరములు
వివిధంబులగు వస్తు - వితతులు దెచ్చి,
హరికి, రఘుకన్య - కప్పడు నొప్పించి,

610

మతిమతి సంతోష - మగ్నిండై చెలంగి,

హర, పద్మభవ, నిర్జ - రాదుల, వారి

వరవధూమణులను - వరుసం బూజించి,

బహురత్న, భూషణాం - బరము లర్పించి

620

సహజంబుగాను శ్రీ - సతికి వేదుకను

పరంగ ముత్యపు టొడీఁ - బ్రాలు గట్టించి,

మురిపెంబు మిాఱ నా - ముద్దుపట్టికిని

అరణంబుగాను ది - వ్యాశ్వబృందములఁ,

గరి, రథావళులను, - గల పదార్థముల,

దాస, దానీ జన - తతులతో నిచ్చి,

వాసుదేవుని వెంట - వచ్చే నత్తతుని,

అలరార బ్రహ్మ రు - ద్రాదు లందుండి

నలువొప్పు నిజవాహ - నము లెక్కి రపుడు,

సంతోషచిత్తుండై - జలజలోచనుండు

630

వింతగా నందఱ - వేడ్చు దోడ్చునుచు

అతివతో గరుడవా - హనముపై నెక్కి

హిత, బంధుజన, పురో - హితులు సేవింపఁ,

దొలంగక మంగళ - తూర్పుముల్ మొరయఁ,

జెలువంబు రెట్టింప - శేషాద్రిఁ జేరి,

సులవితపైనట్టి - శుభలగ్నమందు

వెలయఁగా నగరు ప్ర - వేశించి, యచటఁ

బోఁడిమితో నంతఁ - బురహాదులకు

వేడుక దీపింప - విందు చేయించి,

పరఁగ శ్రీ పార్వతీ - పరమేశ్వరాది

640

వరదంపతుల కెల్ల - వరుసగా నపుడు

తనరారఁ జందన - తాంబూలములను,

కనకాంబరములను - గరుడ నిప్పించి,

హరి వీడుకొల్ప, బ్రి - హృదు లందుండి

మురియుచు నిజపురం - బులఁ జీరి; రంత

జలరాళి పైనమై - ‘జలజాక్క! మాకు

సెలవిమ్ము కలుముల - చెలితోడ’ ననిన

‘నో మామ! మిం కన్య - నోక క్షణంబైన

నీమింద విడిచి నే - నిందుండ లేను;

అటుగాన సిరిని నే - నంపఁగాఁ జాల,

650

నెటులైన నోర్చి నీ - వింకఁ బోయిరమ్ము’

అని హరి పల్చఁ, జీం - తాక్రాంతుండగుచు

వనధి యిట్లనియెను - వనజాక్కుఁ జూచి:

* సాగరుని సంప్రార్థనము *

శ్రీ పన్నగాధిశ! - చిదచిద్యయేశ!

పాపాహి విహగేంద్ర! - పటుక్కపాపాంద్ర!

సర్వేశ్వరుడ వీవు, - సర్వత్కు వీవు,

సర్వసాక్షిప్తి నీవు, - సద్గుహ్య వీవు

కావున, నీ వెఱుం - గని నీతి గలదె?

భావింప శ్రీసతి - ప్రోధగా - దిపుడు,

ఈ పసిబిడ్డ నిం - దిరవుగా నుంచి,

యా పట్టం బోను కా - శైట్లాడు మాకు?

నిపుడె మమ్మెడంబాసి - యా చిన్నబాల

నిపుణత్వమున నిందు - నిలువ నెట్లోపు?

మా యింట నాటలే - మరగిన యబల

మిం యింటం బనులలో - మెలంగ నెట్లోపు?

పొసంగ 12 బ్రహ్మండ రూ - పున నొప్పు మిమ్ము

విసువక సేవించు - విధము లే మెఱుంగు?

చాలం దల్లులచెంతం - జనవుగా నుందు

నీ లేమ భయ భక్తు - లెఱుంగునే యిప్పుడు?

కావున దయచేసి - కమల నీ మాటు

మా వెంట నంపవే! - మహితాత్మ! యనిన,

వనజోదరుండు నవ్వి - వకుళ మాలికకుం

గనుసన్న చేసి సా - గరు దిక్కుం జూపె.

660

670

12. బ్రహ్మండ రూపుని నొప్పు మిమ్ము - పూర్వ ముద్రితపాతము.

వకుళమాలిక పలుకులు

వకుళమాలిక హరి - వాంభితం బెఱింగి
యకలంకముగం ఇల్లెడై - నష్టి సీక్కించి:

‘జలథి! నీ బహుజన్య - సంస్కారమహిమ
వలన నియ్యాది దే - వత కూచతురయ్య,
వేదాంత వేద్యండై, - విశ్వాత్ముండైన
ఆదిమహావిష్ణు - పల్లుండై వెలసె;

గావున నీ భాగ్య - గారవమహిమ
భావింపఁ దరమె యా - బ్రహ్మకునైన?

నెమ్ముది, నటుగాన - నీవు నీ సుతను
సమ్మతి నుంచుమిా! - స్వామి చెంగటను,

అలర మిా కన్న నే - నధికంబుగాను
కలుముల చెలి నిందు - గారవించెదను;

హరికట్టము గల్లి - నపుడు మిా సుతకు
గురుసౌఖ్యములకుఁ ద-క్కువ లేదు గనుక,

సంతోషమున రమా - సతిని మా స్వామి
చెంతనే నిల్చుండీ! - చింత యేమిటికి?

అనఫు! యా స్వామి చి - త్రానుగుణ్యముగ
మనకు వర్తించుట - మర్యాద' యనిన,

సాగరుఁ డా మాట - సమ్మతించుకొని
వేగ భార్యలకు న - వ్యిఘ్రము బోధించి,

680

690

* సముద్రుని హితవచనములు *

‘అమ్మ! ర’ మృని సిరి - నంకపీరమున
నెమ్మిదితో నుంచి - నెమ్మాము నిమిరి,
‘ఓ యమ్మ! యిచట ని- న్నుంచి పొమ్మనుచు
మా యల్లుండైన యా - మధుసూదనుండు
పలుకుచున్నాడు, నీ - పతి యాజ్ఞలోనే
నిలువు నీ విచ్చట-నే సమ్మతమునఁ,

గలకంరి! నీ పతి - కనుసన్నలోనే 700
మెలంగుచు, మాకు నె - మ్మినిఁ గీర్తి దెమ్ము!
పనజాక్షి! యిచ్చట - వకుళ మాలికను
మనము రంజిల్లఁగా - మన్నింపుచుండు!

¹³పతి సేవయండుఁ గో - పము చేసినపుడు
హితవులు చెప్పి, న - వ్యోలమి లాలించు!
పన్నగా వచ్చిన - భక్త కోటులకు
నన్న పానము లిచ్చి - యపు డాదరించు
అలరి మున్సుచీరీతి - నాట్లాడవలడు!
పొలుపొందఁ బెత్తనం - బు వహించియుండు!
పరఁగ నింతైన లో - భగుణంబు లేక
పరము లందత్తికి న-వ్యారిగా నిమ్ము!

710

13. పతి సేవ్యఁ డెపుడు కోపము సేసినపుడు } ఫూర్ప ముద్రిత పారము
హితవులు సెప్పి నవ్యోలమిఁ దోఁపించు }

వెలయ నీ పతి యొక - వేళ నవ్వులకుం
జెలంగి తగ్గించి, పో - చ్చించినఁ గాని
కలఁగ కత్తతునిఁ ద - గ్గక పోచ్చ కెపుదు
పొలుపుగా నొక విధం - బుగ సేవ సేయు!
మకుబిలానందాత్ముఁ - దైనందువలన
నొకవేళ సంతోష - ముఖ్యంగఁగాను

నీ పతి పర భామి - నీ సక్కుండైనఁ
గోపంబు లేక మ - కృథను మన్మించు!

మొనర నహంకార - మొకవేళ నయిన
జనియింపనియకు! నీ - స్వాంతంబునందుఁ,

ఖరఁగఁ గాంతల కెల్లఁ - బతిభక్తి దక్క
నిరతంబు మతి యొక్క - నియమంబు గలదె?

వరపతివ్రతయైన - వనితకు జగము
కరతలామలకంబు - గాఁ గానవచ్చుఁ,
గావునఁ, బతిభక్తి - ఘనముగా నాత్మ
భావించి, నీవు నీ - పతిఁ గొచ్చియుండు.

ఈ పరమాత్మున - కిల్లాలవైన
నీ పుణ్యమహిమ వ - ర్షింప నా వశమై?

తల్లి! నే నినుఁ గాంచి - ధన్యండనైతిఁ
జల్లఁగా వర్ధిల్లు! - సర్వకాలంబుఁ

720

730

బోలుపొంద, మే మింకఁ - బోయి వచ్చేదము
నిలువు! నీ పతి చెంత - నీవు వేడుకను'

అని బుజ్జగించి, నె - య్యాంబు రెట్టింపఁ
దన వధూమణుల నం - దఱఁ జేరఁబిలిచి,

వారిచే శ్రీరఘు - వనిత కావేళఁ
గూరిమి బహురత్న - కోటు లిప్పించి,

మురువొపుఁ గౌస్తుభ - ముఖ్య సన్మణులు
హరికి సమర్పించి, - యతిభక్తిఁ బెంచి

చెలువొపుఁ జక్కికి - సిరి నొప్పగించి,
బలు జాలిమాలితోఁ - బలికె నిట్లనుచు:

740

* సాగరుని మనవి *

శ్రీశేషగిరివాస! - చిరదరహోస!
వాసిగా నా మింద - వాత్సల్య ముంచి,

పసిబిడ్డద్యైన నా - పట్టిని నీవు
కుశలంబుగా నేలు - కొనుము! సత్యపను,

తప్పిప్పులను మింద - దయతొ మన్మించి,
యుప్పతింపక ప్రోచు - టుచిత మింద సతిని,

నీలనిభాకార! - నీళ్లలో ముంచు,
పాలలో ముంచు నీ - భార మింద'

అని యొపుఁ జెప్పి, చిం - తాక్రాంతుఁడైన
వనధి కిట్లని పల్చు - వాసుదేవుండు :

750

'ఓ మామ! మిం పట్టి - నుచితంబుగాను
ప్రేమతో మింరు చె - ప్రిన చందముననె
పరిపాలనముఁ జేతుఁ - బ్రఖ్యాతిమిం
నురమునం దిదుకొని - యుందు సంతతము,
స్వాంతంబులో నీవు - సంతసంబందు!
చింతింపవలు'దని - చెప్పి, శ్రీసతిని
మన్నించి, కొస్తుభు - మణితోడ నపుడు
పన్నుగా వక్కంబు - పైన నుంచుకొనె.

అంత సాగరునకు, - నతని భార్యలకు,

760

సంతోషమేసంగ నా - ¹⁴జలజాంతకునకు
బహు దివ్య భూషణం - బరము లిప్పించి,
విపీత సత్కరుణతో - వీడ్చులైప్పి, వారు
నిజనివాసముఁ జేరి - నిరతంబు హరిని
భజయింపుచుండి; రా - పద్మాక్షుఁ డిచట

* శ్రీనివాసుని వైభవము *

నెళువుగా నానంద - నిలయంబునంద
వలనొప్పుగా శ్రీని - వాసాభ్య నమరి,
అరుదుగా బ్రహ్మత్వ - వాదుల, మతీయు
నిరుపమానములైన - నిత్యోత్సవములఁ
¹⁵బరమ సంతోషసం - భరితుడై, చాలఁ

770

బరుస నాకర్మించి, - బహుభూగ్యములను

14. జలజాంబకుండు - పూర్వ ముద్రిత పాతము.

15. పరముడు సంతోషభరితుడై చాలఁ-పూర్వముద్రిత పాతము.

వరుసగాం గైకొని, - వారికి వివిధ
 వరము లిచ్చుచు, మహా - వాత్సల్యమునను
 నా పాలి తరిగొండ - స్వరసింహుండగుచు
 శ్రీ పస్వగాద్రిపై - స్థిరముగా వెలసి,
 నా పెన్నిధానపై - నైజమోక్కంబుం
 జూపుచు, ననుం దన - సొమ్యై చేసికొని,
 కుదురుగా నన్నేలు - గురుండు తా నగుచు,
 ముదమొప్పుం దత్తాయ్యార్థ - ములను దెల్చుచును,
 అలమేలుమంగతో - నానందముగను
 సులలితలీలల - సుఖియింపుచుండె.

780

* కృతి సమర్పణము *

అని యిట్లు శేషాచ - లాధీశుండైన
 కనకాంబరుని పేరం - గమలేశుపేర
 వలనోప్పుగా నంద - వరకులోధ్యపుండు
 చెలువోంద నమల వా - సిష్ట గోత్రుండు
 వసుధలోం గానాల - వంశవర్ధనుండు
 రసికుండో కృష్ణార్యు - రమణి మంగాంబ
 సుత వెంగమాంబ భా - సురభ్రక్తితోడ
 ప్రతిలేని శ్రీరఘూ - పరిణయం బనెడి

వరకృతి ద్విషద కా - వ్యముగా రచించి,

నరలెన్నఁ దరిగొండ - నరసింహుఁడైన

సదమల వేంకటా-చలపతి దివ్య

పదయుగళికి సమ - ర్వణముఁ గావించె.

కోరి సుబ్రహ్మణ్య - గురు కట్టాక్ష్మమున

సారమై యా కృతి - సార్వకాలంబు

భూచక్రమున మహా - పుణ్యలు చదువ

నా చంద్రతార్మా - మై యుండుఁగాత!

790

797



తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి.



శ్రీ కృష్ణార్జున శ్రీ వైష్ణవ తిరుపతి

(లడ్జస్త్రోనె. 8/2002)

సకల దేవతల మూర్తి స్వరూపమైన గోమాత హిందువుల అరాధ్యదైవం. మానవ జాతి మనుగద గోమాత యొక్క శ్లోషస్తోభములై అధారపడి వ్యల్లుతున్నాయి. అంతలే మహాత్మువైన గోమాత, బాటి సంతతిని రక్షించి, పెశించవలనిన బాధ్యత మనందరి. తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానం తిరుపతిలో నెడుపుతున్న శ్రీ వేంకటేశ్వర దైరీ ఘారమలో గోసంరక్షణకు కావలనిన అన్ని పొర్చుట్టున్నాయి. దాదాపు 500 గోవులు ఇంధులో పున్నాయి. ఈ గోక్కూరాన్ని కి.తి.దే. అలయాలలోని శ్రీవార్ధాదుకు కావలనిన అభిషేకము, శ్రుంగాలుల తదితరమైనవాదికి ఉపయోగిస్తారు. గోవులను, దాతలు దానం చేసిన గోవులను పరిరాసించబడానికి, పేదరైతలకు దానం చేయడానికి తిరుపుల తిరుపతి దేవస్థానముల బారు "శ్రీ వేంకటేశ్వర గోసంరక్షణ త్రస్తు"ను పొర్చుటు చేశారు.

1. కాణుధీసుపు: విరాళము రూ. 5 లక్షలు, అంతక్కునైన దాతలు సౌకర్యాలు ♡ శ్రీవారి మహాశ్రుంఘము పోకెట్లు - 10 (ఒకసాలి) ♡ శ్రీ వేంకటేశ్వరస్తును శ్రీ పాధ్యాత్మిక అభ్యుషాలి బంగారు పుత్రపూసిన పెండి దాలరు ఒకసాలి బహుకరమి. ♡ ప్రతి సంప్రదారము దాతతు ఒక పట్టు ఉత్సర్థియము మరియు రవికగుద్ద. ♡ దాతలు ముందుగా తెలియపరిశ్రేణీకులాశ్వమి రోజున తిరుపతి ఎన్.వి. దైరీఘారమలో గోప్తుజ సందర్భంగా వారికి పట్టు ఉత్సర్థియం, రవికగుద్దతో ఉత్సర్థిసిన సఖ్యారం. ♡ సంవత్సరమునుచు ఒకసాలి 5 గురులి మించకుండ దైకుంఠం కూకాంచ్ఛైన్ సెల్లులు ద్వారా ఉనితంగా శ్రీవారి ద్వర్ధిరము. ♡ దాత కుటుంబం సభ్యులకు పంచగురుకి మించకుండా సంచాలి ఒకసాలి ఉత్సర్థముగా 3 రోజులు సాధారణ వసతి పొర్చుటు లేదా చెర్చింపుతో వి.ఎ.పి. వసతి. ♡ సంచాలి దాత కీరిలం తుక్కవారము బదు బీటులు అప్పుపాలు దాతలేరుతో శ్రీవారి పాలాభిషేకమునుచు పంపుతారు. ♡ దాత పేరు తిరుపతిలో శ్రీవేంకటేశ్వర గోసంరక్షణ కాలయందు ప్రదర్శిస్తారు. ఈ సౌకర్యాలు దాతకు జీవిత పర్యంతము, ఇష్టయు దాతలు, ఫర్మలు అయితే 20 సంచాలి పుంటాయి.

2. శ్రీర పాగరం: విరాళము రూ. 1 లక్ష మంది కి లక్షల లోపు దాతలకు సౌకర్యాలు ♡ శ్రీవారి మహాశ్రుంఘము పోకెట్లు - 5 ♡ దాతలు ముందుగా తెలియపరిశ్రేణీకులాశ్వమి రోజున తిరుపతి ఎన్.వి. దైరీఘారమలో గోప్తుజ సందర్భంగా వారాకి పట్టు ఉత్సర్థియం, రవికగుద్దతో ఉత్సర్థితో ఉత్సర్థితో సఖ్యారం. ♡ 5 గురులి దైకుంఠం సెల్లులు ద్వారా ఒకసాలి ఉత్సర్థింగా శ్రీవారి ద్వర్ధిరము. ♡ సంచాలి దాత కీరిలం తుక్కవారము ఒక బీటురు అప్పుపాలు దాతలేరుతో శ్రీవారి పాలాభిషేకమునుచు పంపుతారు. ♡ దాతలేరు తిరుపతిలోని శ్రీవేంకటేశ్వర గోసంరక్షణకాలయందు ప్రదర్శిస్తారు.

3. బ్రూంధావంం: విరాళము రూ. 10 వేలు మంది రూ. 1 లక్ష లోపు దాతలకు సౌకర్యాలు ♡ శ్రీవారి మహాశ్రుంఘము పోకెట్లు - 2 ♡ సంవత్సరములో దాత కీరిలం తుక్కవారము ఒక బీటురు అప్పుపాలు దాతలేరుతో శ్రీవారి పాలాభిషేకమునుచు పంపుతారు.

4. గోపాల: విరాళము రూ. 10 వేలు మంది రూ. 10 వేలు లోపు దాతలకు సౌకర్యాలు ♡ శ్రీవారి మహాశ్రుంఘము పోకెట్లు ఒకటి

శ్రీ విరాళమున్నింటికి 1961 ఎ.పి. యూ.స్కెన్ 80 జ (5) (VI) ప్రకారం అదాయపు పమ్మ రాయలి లభస్తుంది. మి. విరాళాలు కార్బూర్యూపూడికాల, ఉ.ఉ.చెవిపోసించుటు, తిరుపతి వారి పేరున డి.డి. కీసి ఆ డి.డి.వి దైరీశ్రు, ఎన్.వి. దైరీఘారమ, తిరుపతి పంపాలి. ఫోన్: 0877-2248140

